

Wymagania edukacyjne z religii dla klasy II

Na ocenę celującą uczeń:

- Spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą.
- Posiada wiedzę i umiejętności, które są efektem samodzielnej pracy, wynikają z indywidualnych zainteresowań, potrafi je zaprezentować.
- Jest bardzo aktywny na lekcji.
- Wykonuje zadane prace i ćwiczenia, przynosi niezbędne pomoce.
- Prowadzi na bieżąco ćwiczenia.
- Osiąga sukcesy w konkursach religijnych szkolnych i pozaszkolnych.

Na ocenę bardzo dobrą uczeń:

- Posiada pełny zakres wiadomości i umiejętności wynikających z programu nauczania.
- Sprawnie posługuje się nabytymi umiejętnościami, jest zawsze przygotowany i bardzo aktywny na lekcji.
- Posiada i starannie prowadzi ćwiczenia.
- Przynosi niezbędne pomoce.

Na ocenę dobrą uczeń:

- Opanował większość wiadomości i umiejętności wynikających z programu nauczania i potrafi je poprawnie zaprezentować.
- Prowadzi na bieżąco ćwiczenia, jest zawsze przygotowany do katechezy.
- Wykonuje systematycznie zadane prace i ćwiczenia.
- Uczeń posiada wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne wykorzystanie, jest aktywny na lekcji.

Na ocenę dostateczną uczeń:

- Posiada wiedzę i umiejętności niezbędne na danym etapie nauki, pozwalające na rozumienie podstawowych zagadnień.
- Potrafi wyrywkowo stosować wiedzę, proste zagadnienia przedstawia przy pomocy nauczyciela, ale ma braki w wiadomościach.
- Uzupełnia na bieżąco ćwiczenia.
- Wykonuje zadane prace i przynosi niezbędne pomoce.
- Nie wykazuje większego zainteresowania przedmiotem.

Na ocenę dopuszczającą uczeń:

- Posiada minimalną wiedzę i umiejętności przewidziane w programie nauczania.
- Posiada braki w wiedzy i umiejętnościach religijnych, które nie uniemożliwiają mu czynienia postępów w ciągu dalszej nauki.
- Ma ćwiczenia, które rzadko są uzupełniane.
- Sporadycznie włącza się w pracę grupy, proste polecenia wymagające zastosowania podstawowych umiejętności wykonuje przy pomocy nauczyciela.

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów z SPE

Dostosowanie wymagań stosowane jest indywidualnie do ucznia zgodnie z opiniami, orzeczeniami i informacjami poradni psychologiczno-pedagogicznych, obserwacją własną nauczyciela oraz poprzez poniższe metody i formy:

- dostosowanie ilości, obszerności i stopnia trudności zadań do indywidualnych możliwości ucznia;
- wydłużenie / dostosowanie czasu pracy;
- wprowadzenie dodatkowych środków dydaktycznych np. plakatów, plansz, kart obrazkowych itp., które ułatwią zrozumienie zagadnienia oraz wzmocnią motywację do nauki

i zainteresowanie ucznia;

- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego;
- formułowanie pytań w formie zdań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady, powtarzanie, naprowadzanie, upewnianie się czy uczeń zrozumiał;
- uwzględnianie wad wymowy, trudności językowych podczas procesu uczenia się i oceniania;
- częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, instrukcji, wyjaśnień;
- unikanie odpytywania na forum klasy;
- sprawdzanie techniki czytania na podstawie wybranych fragmentów tekstów wcześniej zadanych do opracowania w domu;
- dostosowanie oceniania poprawności ortograficznej i graficznej pisma;
- zmniejszanie materiału przepisywanego z tablicy do zeszytu;
- ograniczenie dodatkowych bodźców mogących negatywnie / rozpraszająco wpływać na proces uczenia się;
- stosowanie wzmoceń pozytywnych, odpowiednio częste chwalenie ucznia, stwarzanie sytuacji zapewniających sukces;
- konsekwencja w działaniu;
- ustalenie obowiązującego systemu norm i zasad;
- akceptowanie ucznia bez względu na jego nieprawidłowe zachowanie.

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów z orzeczeniem o Zespole Aspergera

1. Uczniowie z orzeczeniem o zespole Aspergera realizują tę samą podstawę programową, co ich rówieśnicy. Nauczyciel stosuje te same kryteria oceniania lecz dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia.

2. W przypadku ucznia z zespołem Aspergera nauczyciel skupia się na rozwijaniu sprawności językowych i twórczych. Dostosowuje formy i metody pracy w następujący sposób:

- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie, wydłużanie czasu na odpowiedź;
- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego;
- formułowanie pytań w formie zadań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady;
- podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień;
- zezwalanie na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach; przeprowadzanie sprawdzianów pisemnych indywidualnie w wolniejszym tempie lub zastosowanie form testów z lukami;
- eksponowanie w treściach dydaktycznych, tych elementów które kształtują pozytywne cechy osobowości (wrażliwość, współczucie, prawdomówność, uczciwość, pracowitość, sumienność, kulturę osobistą);
- ukierunkowanie aktywności ucznia poprzez stworzenie mu warunków do rozwijania zainteresowań, wzmacniania samooceny, odpowiedzialności za własne zachowania;
- stosowanie systemu nagród;
- prowadzenie zajęć promujących zdrowy styl życia, umożliwiających zapoznanie się z efektywnymi sposobami radzenia sobie ze stresem i w sytuacjach trudnych;
- dostosowanie do indywidualnych potrzeb ucznia miejsca nauki i procesu nauczania;

- eliminowanie bodźców rozpraszających (wzrokowych, słuchowych);
- przedstawianie nowych pojęć lub materiału abstrakcyjnego w sposób możliwie najbardziej konkretny;
- zwracanie się do dziecka bezpośrednio po imieniu, powtarzanie poleceń, sprawdzanie stopnia zrozumienia polecenia, czekanie aż rozpocznie pracę;
- używanie krótkich zdań i podawanie jasnych instrukcji;
- zachęcanie ucznia, by w razie potrzeby prosił o powtórzenie polecenia;
- uwzględnianie deficytów w zakresie rozumienia niedosłownych wypowiedzi, ironii, metafor, słów i wyrażen wieloznacznych, a także pojęć abstrakcyjnych, wyjaśnianie ich za pomocą obrazów albo przeciwieństw np. przyjaźń – wrogość;
- używanie prostego i jednoznacznego języka, unikanie ironii, dowcipów, przenośni, idiomów;
- w związku z trudnościami w prawidłowym odczytaniu przez ucznia sygnałów pozawerbalnych, każdy wyraz twarzy i gest powinien być poparty informacją słowną;
- wykorzystywanie zainteresowań ucznia;
- wspomaganie rozwoju umiejętności komunikacyjnych (słownictwo, rozumienie);
- wdrażanie i oczekiwanie od ucznia przestrzegania zasad panujących w szkole.

3. Ocena zachowania i postępów w nauce powinna być obiektywna i sprawiedliwa, co zmobilizuje ucznia do efektywnej pracy intelektualnej i praktycznej. Powinna oddzielać obszary, w których trudności wynikają ze specyficznych trudności wynikających z zaburzenia. W ocenie tej należy brać pod uwagę cząstkowe efekty pracy ucznia. Należy okazać uczniowi wsparcie, pomoc i specjalistyczną opiekę.

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów zagrożonych niedostosowaniem społecznym (formy i metody pracy):

- wyznaczanie większej ilości czasu na zadania wymagające czytania, pisanie,
- dzielenie materiału do nauki na mniejsze części,
- pozytywne motywowanie do pracy,
- stopniowanie sytuacji zadaniowych, tak by uczeń mógł odnieść sukces,
- częste powtarzanie nowych treści,
- pomaganie w selekcji materiału do nauki,
- wyznaczanie konkretnych partii materiału do nauki w domu,
- wzmacnianie poczucia własnej wartości,
- wydawanie krótkich poleceń i upewnianie się czy uczeń właściwie zrozumiał ich treść,
 - naprowadzanie ucznia poprzez zadawanie pytań pomocniczych,
- bazowanie na przykładach z życia codziennego,
- ocenianie za wkład pracy w wykonanie zadania, chęci,
- częste chwalenie ucznia indywidualnie i na forum klasy.